

Nový Jeruzalém č. 8/2013

Zpravodaj pro 164. prosebnou mariánskou pouť,
která se bude konat (dá-li Pán Bůh) v **Olešné - v úterý 13. srpna 2013 v 18 hodin.**

Zpráva o pouti NJ a průběhu stálých modliteb v Oslavicích

V pátek 13. července přijelo a přišlo na pouť NJ do Oslavice pěti autobusy, auty a pěšky asi 250 poutníků. Svátost smíření udělovalo 7 zpovědníků - Pán Bůh zaplat' za jejich obětavou službu.

Modlitby a mši svatou jsme obětovali na úmysly poutí Nový Jeruzalém:

- 1) o nová a trvalá kněžská a řeholní povolání 2) o věrné a obětavé spolupracovníky duchovních služeb
3) o vzrůst víry v našem kraji 4) o pokoj a mír ve světě a v našich rodinách
5) o život těla a duše pro všechny počaté děti 6) na smír za hříchy celého světa

Kázání P. Mgr. Pavla Kryla na pouti NJ v Oslavicích:

Milovaní! Už jste se dnes k Panně Marii obrátili mnoha modlitbami. Modlili jste se litanie, v kterých je mnoho překrásných invokací. V růženci se ponořujeme do prožitku P. Marie, dnes trpící. P. Maria je tou, které děkujeme za to, že Pán přišel na tento svět jako člověk. Svatý Bernard, jako jeden z těch, kteří nádherně psali a uvažovali o P. Marii a všech jejích činech – říkal, v modlitbě svaté Alžběty, kterou ona vyzpívává při příchodu P. Marie: **Požehnaná ty mezi ženami, Pán s tebou - je obsaženo jedno velké tajemství. Tam – ne Pán v tobě, protože i nerozumní tvorové mají v sobě účast Boží, ale nemohou ji nějak uchopit, nemají na to žádné prostředky, ani inteligenci. Ani nic, čím by to nějak zúročili, jak by to mohli užít pro svůj život. Ale člověk dostal pro svůj život zvláštní dar. Dostal dar, kterému říkáme svobodná vůle.**

On může s účastí Boží v sobě zahospodařit. Člověk, když v něm Bůh působí. Jinak je obsažen nebo jinak Bůh sestupuje do člověka dobrého, jinak do zlého. Ten zlý to umenšuje svými skutky, brání se příchodu Božím, může to všechno obrátit vzhůru nohama. Kdežto člověk dobrý se snaží o to, aby jeho život směřoval k dobru, aby jeho skutky byly v souladu s Boží vůlí, tak navazuje kontakt s Bohem v sobě samém. Sám Pán Ježíš Kristus nám to říká: *Kdo bude slyšet Boží slovo a naplňovat ho – přijdeme k němu. Přijdeme k němu, s Otcem, ale každá Boží osoba je součástí Nejsvětější Trojice. Ten, kdo usiluje o svatost a vy, kteří jste dneska byli u svátosti smíření a jste v milosti posvěcující, tak u vás přebývá celá Nejsvětější Trojice. Ovšem jsme slabí lidé a máme svatost dočasnou, protože to obvykle ukážeme i nechtěně.*

Ale u P. Marie tomu bylo jinak. P. Maria sice byla připravena Bohem – byla bez hříchu. Měla však ten dar, o kterém jsme se zmínili. My se podobáme Bohu dvěma jeho dary – jednak je to nesmrtná duše a jednak svobodná vůle. Kdybychom ji neměli, byli bychom roboty, automaty, které by byly nastaveny buď na dobro nebo na zlo a nemohli bychom s tím nic dělat. Právě skrze tu svobodnou vůli, která je ovšem darem, který nedovedeme vždycky správně a dobře používat.

Nás s Bohem srovnává, protože máme rozhodování, bohužel se můžeme proti Bohu postavit, můžeme ho zapřít, vzepřít se mu, odstoupit od něho. P. Maria, jak jsme to slyšeli při pozdravení andělově, je v momentu rozhodnutí. Nejde jen o to, že si ji Bůh připravil už od věků, že se narodila bez dědičného hříchu, ale je tam stále to **rozhodnutí**. A ona **říká to fiat, ano** a tím otvírá bránu tomu koloběhu milosti, které od toho okamžiku se začínají odvíjet. Sv. Bernard říká, tady o tom pozdravu, že tak, jak v nás Bůh působí, když jsme v milosti posvěcující a je to takové dočasné, tak u **P. Marie to bylo tak dokonalé a tak úžasné veliké**, že počala z Ducha Svatého. Ty tajemství, které my nedovedeme vždycky v plnosti svých myšlenek a rozumu pojmát a úplně vyčerpát, těch se dotýkáme při uvažování o P. Marii, při rozjímání, nad jejím životem, nad jednotlivými invokacemi těch litaní, kde je přirovnávána k určitým symbolům a také máme jiné prostředky. Máme smysly, například výtvarné umění, které nám pomáhá, jsou to pomůcky pro rozjímání. Můžeme rozjímat nad slovem, slyšeným a psaným.

Mohli bychom rozjímat nad obrazem P. Marie. Víme, jak východní církve uctívá náboženské obrazy – říkáme jim ikony. Když se pak nad nimi zamýšlíme, že je tam P. Maria namalována vždy tak, že tvoří jednotu s Ježíšem, protože tím svým ANO oděla Pána Ježíše svým tělem. On z ní získává své tělo, ona je z rodu Davidova, i to tělo, které získává, je tělem Davidovým a tak se

stává Pán jak Synem Božím, tak synem člověka. To je to jednotnost na těch ikonách – tvoří jednotu, jsou propojeni. A za nimi bývá zlaté pozadí a to znamená nebe. Zlato znamená vždycky tu nekonečnou krásu a nádheru. Není to něco čím by chtěli naši předkové i současní tvůrci znázorňovat nějaké bohatství nebo nějakou nádheru v tomto světě. Je to právě to, co nedokážeme popsat a co nás všechny čeká, když budeme následovat Krista, jeho evangelium a budeme v sobě pěstovat vztah s Bohem. To otevření brány nebeské bylo učiněno obětí Kristovou. On měl co obětovat, protože mu to P. Maria dala. Bůh je duch a nemohl by podstoupit obět' na tomto světě, ale jak sám říká Pán - dává Tělo, dává své Tělo jako obět' za nás za všechny. Jeden z církevních otců řekl nádhernou větu: *Kdyby zde byl jenom jeden z nás – bratře, sestro – i za nás by se Ježíš Kristus obětoval. Jsou to všechno úžasné věci a my v tom rozjímání a v těch tajemstvích, které se máme snažit proniknout vírou, ne ani tak rozumem, ten můžeme také použít, můžeme se přiblížit a sjednotit s Pannou, která i pro nás podstoupila i všechny zkoušky života, které rozebíráme v evangeliích, tak i v jednotlivých tajemstvích růžence. Dneska se k ní přichýlíme a při mši svaté dejme své srdce do jejích rukou, ať je může předat Ježíši, ať ty věci, které jsou v našem životě bolavé, nevyřešené, nejsou v našem okolí v pořádku mohou s pomocí Boží dojít k uzdravení a naplnění. O to ji poprosme. AMEN.*

Po zaplacení autobusů a nutné reize zůstalo **3 037 Kč**, které jsme darovali na **pomoc lidem, které postihly letošní povodně – pro farnost Křešice v severních Čechách** Pán Bůh zaplat'. Poděkování patří také místnímu faráři otci Lukášovi, sestře Anežce a všem farníkům z Oslavice, kteří celou pouť velmi dobře a obětavě organizačně připravili. Díky za každodenní modlitbu na výše uvedené úmysly poutí NJ.

Představení hlavního celebranta NJ v Olešné, kterým je P. Jan David SAC, kaplan v Radešinské Svratce: Stručné představení – věk, dětství, mládí, studia.

Jmenuji se Jan David, mám 29 let a pocházím z farnosti Fulnek, ale bydlel jsem ve vesničce Lukavec, která se nachází 6 km od Fulneku. Dětství jsem měl krásné, protože mám pět sourozenců a tak doma bylo vždy veselo. Každý z nás hrál na nějaký hudební nástroj. Mou láskou byla vždy trumpeta, na kterou hraji do dnes. Vliv na mou výchovu měla určitě hluboká víra rodičů, která se projevovala v praktickém životě. Dále mě utvářel skauting, hlavně letní tábory, které byly náročné, ale takové „pro pořádné chlapy“. Vždy jsem mnoho času věnoval hudbě, která vyplňovala většinu mého času, protože když jsem zrovna necvičil, někde jsem hrál. s dechovkou, bigbandem nebo orchestrem ze sousední farnosti. Také jsem vždy rád sportoval a nejvíce jsme tedy na vesnici hráli fotbal a jezdili na kole a v zimě hráli hokej a lyžovali. Nejprve jsem se vyučil instalátérem ve Valašském Meziříčí, kde jsem byl také na internátě a potom šel na konzervatoř do Ostravy, kde jsem se zase zamiloval do sborového zpívání, protože jsme zpívali nejen klasickou hudbu, ale také lidovky, jazz a spirituály...Po maturitě jsem tedy „utekl“ do Polska k otcům pallotínům, protože působili v mé farnosti. Nejprve jsem byl rok ve Wadowicích (noviciát) a potom šest let nedaleko Warszawy v našem pallotinském semináři, kde jsem 11 května letošního roku přijal kněžské svěcení spolu s osmi polskými spolubratry. **Otče co podstatného jste se v dětství naučil od rodičů?** Říká se, že domov je prvním seminářem a v mém případě tomu tak bylo určitě, protože rodiče byli na nás přísní a museli jsme pracovat a vůbec ve všem byl řád a pořádek. Někdy to bylo opravdu náročné, ale dnes jsem za to vděčný, protože to byla dobrá příprava na život. Žili jsme skromně, ale měli jsme se doma rádi, to mě naučilo nejvíce – milovat Boha a lidi.

Co bylo tím nejdůležitějším impulsem pro rozhodnutí stát se knězem? Právě láska k Bohu a lidem, kterou jsem si vynesl z domu. Nějak od dětství jsem měl touhu stát se knězem, protože jsme s rodiči často navštěvovali známé kněze a řeholní sestřičky, no a také jezdili na brigády kolem kostelů. Byl ale také čas, kdy jsem byl od Boha trochu dále... a nebo myslel o své velké rodině! ☺ Nakonec jsem ale vybral kněžství a klid v srdci byl pro mě potvrzením dobrého rozhodnutí. **Kdo byl nebo je pro vás kněžským vzorem?** Těch byla a je celá řada, ale nejvíce politický vězněný kněz a velký skaut páter ThDr. Antonín Huvar, který byl přítelem naší rodiny a potom otec Ladislav Kubiček, který mi vždy imponoval praktickou, ale hlubokou vírou... Nyní je pro mě vzorem zvláště sv. Vincenc Pallotti a naši spolubratři mučedníci pocházející z Polska, Josef Jankowski, SAC a Josef Stanek, SAC, kteří byli zabiti jako mladí kněží během II světové války. **Co považujete na službě kněze za nejdůležitější a nejkrásnější?**

Dávání Ježíše tomuto světu. Není větší a krásnější služba, než dávat lidem živého Ježíše, zvláště ve svátosti Smíření a Eucharistie.

Co může věřící člověk dělat pro to aby vzrostla víra v jeho okolí? Musíme každý začínat od sebe, protože máme velký problém s předáváním víry právě těm nejbližším, ve svých rodinách a farnostech, co teprve lidem, kteří jsou dále. Příklad svatých nám může pomoci... Být radikální v lásce k Bohu a lidem..., být náročný k sobě, ale zároveň plný lásky a milosrdenství k druhým... Tento svět potřebuje lidi, kteří ví čemu věří, co dělají a chtějí dělat a kde jdou... K tomu je potřebný živý vztah s Ježíšem a také neustálé učení se a prohlubování pravd naší víry! Také služba a cit pro lidi potřebující pomoci (duchovní, fyzické, materiální...), to může zapůsobit na svět kolem nás, když díky nám „na vlastní kůži“ zakusí Boha... **Co vidíte jako důležité, na co kladete důraz v třiletí Písma Svatého, roku víry, eucharistie ve Vaší práci, ve svém životě, ve farnosti?** To co už jsem řekl, žít víru v běžném životě a učit se od svatých, třeba dnešní doby (např. bl. Matky Terezy nebo bl. Jana Pavla II.), jak oni věřili, jak prožívali svátosti, jak sloužili.

Mohl byste nám přiblížit úmysl sbírky, která je dnes obětována na Proglas a Noe? Zvláště v roce víry si myslím, že je dobré pamatovat na katolické sdělovací prostředky, které nám také pomáhají prohlubovat naši víru. Slouží ale také jako povzbuzení zvláště starým a nemocným lidem. Jak velmi je to náročná práce a kolik potřebuje taková televize prostředků jsem se mohl sám přesvědčit, když mou primiční Mši tv noe na živo přenášela. Děkuji proto Vám všem už nyní za každý dar a prosím o modlitbu za televizi Noe a rádio Proglas. **Kde vás nejvíc „tlačí boty“?** Jak to řekl otec – mučedník komunismu – Jan Bula: „člověk Boha nikdy dost nemiluje, a to je jediné, čeho musí litovat“. Vždy mě „tlačí boty“, když si uvědomím, jak málo Boha miluji, protože od té lásky závisí celý můj křesťanský i kněžský život. **Na co se nejvíc těšíte?** Na každou Mši svatou...

Co Vám udělalo v poslední době radost? Já se pořád raduji ze spousty věcí a děkuji Bohu za víru, život, zdraví, rodinu, povolání, pěkné počasí... ☺; ale největší radost mi v poslední době udělala chvíle kněžského svěcení, to se nedá popsat... ☺ Prosim o modlitbu a všem Vám ze srdce žehnám +

Narozeniny a jmeniny. Každý z nás si většinou každoročně připomíná nebo i slaví své narození a den svého křestního patrona. Jméno můžeme vidět v kalendáři v určitém dnu po narozeninách. Významnější svatí se slaví i liturgii. Po 2. vatikánském koncilu došlo k některým změnám dne slavení a Česká biskupská konference z potřebných důvodů přesunula i slavení našich národních světců a to např. sv. Jana Nepomuka Neumanna z 5. 1. na 20. 6., sv. Anežky Přemyslovny z 2. 3. na 13. 11., sv. Klementa Maria Hofbauera z 15. 3. na 19. 5. a podobně. My křesťané bychom měli jméno svého křestního patrona slavít i účastí na mši svaté, která je oslavou světce. V praxi se setkávám s tím, že tyto změny přesunů slavení jmen svatých křesťané nerespektují a slaví je postaru. Církev k tomu měla své patřičné důvody, že provedla tyto změny. Když je respektujeme s láskou, ukazujeme, že žijeme s církví. Je třeba stěží pochopitelné, že 1. leden slavnost Matky Boží Panny Marie žádná Marie neslaví, i když je narozena po 8. prosinci, a slaví jmeniny až na Hromice 2. února, kdy je podle nové úpravy svátek Uvedení Páně do chrámu. Proč úpravy přijmout a realizovat je? Pán Ježíš dal sv. Petrovi klíče svazovat a rozsvazovat a když jeho nástupce uzná a vyhlásí změnu, proč to s láskou nepřijmout a ne kritizovat: Zase církev zavádí cosi nového... Milujeme církev, je to přece Pánem darovaná naše matka. Děkujme Pánu za svůj život a budme vděční všem, kteří nám ho zprostředkovali, z láskou nás přijali. Děkujme také všem, kteří nám předali „Dědictví sv. Cyrila a Metoděje“ a křtem jsme se stali Dědici Božími. Žijme opravdovou vírou, pevnou nadějí a opravdovou a nezištnou láskou. Svatí naši ochráncové orodujte za nás u Nejsvětější Trojice. Bratr Klement Maria.

Pozvánky.

13. pěší pouť na Velehrad. Severozápadní proud (Do tohoto společenství jsou pozváni a účastní se ho poutníci z oblastí kolem měst: Sebranice u Litomyšle, Bystré, Žďár n/Sáz, Nové Město na Moravě, Bystřice, Olešnice, Kunštát, Letovice, Boskovice). Jsou také zváni všichni ostatní, kteří chtějí poznat trasu která vede krásnou krajinou: Českomoravská vysočina, Boskovická pánev, Moravský kras, Dražanská vrchovina, Ždánický les, Chřiby.

Předetapa začíná v neděli 18. 8. ve 14 hodin v Radešinské Svratce – pod vedením otců pallotínů a P. Pavla Habrovce. Končí na **Vítochově v 19 hodin mši svatou.**

Úvodní etapa: Vítochov v pondělí 19.8. ve 12 hodin - žehnání poutních křížků novým poutníkům a požehnání na cestu ze starobylého, krásného poutního cyrilometodějského Vítochova přes Vír (sv. Sedmipočteníci) do Olešnice.

1. etapa: V úterý 20.8. ráno z Olešnice přes Letovice do Boskovic.

2. etapa: Ve středu 21.8. z Boskovic přes Sloup, Senetářov do Ruprechtova.

3. etapa: Ve čtvrtek 22. 8. z Ruprechtova přes Rostěnice do Milonic.

4. etapa: V pátek 23. 8. z Milonic, přes Koryčany, horu sv. Klimenta do Boršic.

Poslední etapa: V sobotu 24. 8. posílení poutníky, kteří přijedou za námi autobusy z Boršic na Velehrad.

Zatím máme přihlášeno 35 pěších poutníků. Vy kteří máte zájem se poutě zúčastnit – pěšky nebo autobusem - **je třeba se přihlásit co nejdříve!!! Proč?** Svou přihláškou dáte odpověď na mnoho věcí, které **je třeba domluvit, připravit předem.** Např. – kolik nových poutnických křížků, kolik zpěvníků, autobusů, doprovodných vozidel, obědů, noclehů, večeří, členů dopravní služby, atd.; atp. Není toho málo a předem děkuji všem, kteří pomáhají a těm, kteří jim svým včasným přihlášením službu usnadní. Přihlášky u jáhna Ladislava Kince na níže uvedených kontaktech. Záloha na dopravu zavazadel, pití na cestě a další – 200 Kč, děti 100 Kč (děti z početných rodin a jejich rodiče neplatí – díky podpoře dobrodinců).

Sobotní pouť autobusem na závěrečnou etapu 13. pěší poutě na Velehrad - 24. 8. 2013 – do Boršic a společná poslední etapa na Velehrad. Záloha 250 Kč. Také na tuto pouť je nutné se co nejdříve přihlásit u jLk.

10. diecézní pouť rodin: Sobota 31. 8. 2012 ve Žďáru n/Sáz – začátek v 9 hodin, srdečně zve otec biskup Vojtěch Cikrle.

Turzovka: pouť na Turzovku neděle 8. září 2013. Odjezd ze Slavkovic a pak dle dohody, cena 400 Kč. Přihlašky a informace u Václav Šustr tel.:777 640 961.

10. pěší smírná pouť P. MUDr. Ladislava Kubíčka. Sobota 21. 9. 2013, podrobnosti v NJ č. 9.

Itálie – velká pouť - 20. – 27.10. Doprovází P. Pavel Habrovec, informace – CK VOMA Třebíč 568 821 115 nebo fara Radostín n/Osl – 566670136

Plán konání prosebných putovních mariánských poutí NJ rok 2013, 2014, 2015

2013	14. říjen	Jámy	13. listopad	Měřín	13. prosinec	Olešnice
2014	13. leden	Velké Meziříčí	13. února		13. březen	Křižanov
	14. duben	Bohdalov	13. květen	Březí	13. červen	Rad. Svratka
	14. červenec	Oslavice	13. srpen	Olešná	12. září	Pavlov
	13. říjen		13. listopad		15. prosinec	Olešnice
2015	leden	Velké Meziříčí	květen	Nové Veselí	prosinec	Olešnice

Se souhlasem místního pana faráře je možné přihlásit další farnosti - pořadí je určováno heslem – kdo dřív přijde - Srdečné pozvání na 165. pouť NJ – v pátek 13. září 2013 v 18 hodin do Radostíně – hlavní celebrant - P. Mgr. Pavel Hověz, farář v Brně – Lesná.

Srdečné Pán Bůh zaplat' za Vaše dopisy a příspěvky do tohoto zpravodaje. Zprávy, oznámení, články, pozvánky do tohoto zpravodaje můžete posílat na níže uvedenou adresu. Uzávěrka příštího čísla je 20. 8. 2013. Po přečtení můžete dát přečíst svým známým, nemocným.

Zpravodaj NJ sestavuje, vydává, o Vaše modlitby prosí a všem čtenářům žehná – jáhen Ladislav Kinc, 59264 Prosetín 79, tel č. 516 463 315, 606 948 970, 731136801(církevní síť) e.mail–kinc@biskupstvi.cz Plakátky, zpravodaje a vše ostatní také na internetových stránkách: www.novyjeruzalem.cz a www.rovecnec.farnost.cz.

